

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИХОВАННЯ ТА САМОВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

О.Ю.Межинська-Бруй

Національний університет харчових технологій, м.Київ

Проблема виховання – одна з вічних соціальних проблем, вичерпне розв'язання якої в принципі неможливе. Але на даний момент проблема висвітлила нові грані. Одним із вагомих протиріч вітчизняної вищої освіти в умовах її європейської інтеграції згідно вимог Болонського процесу виступає орієнтація на традиційну репродуктивну модель підготовки студента, яка не відповідає сучасним завданням виховання активної, творчої особистості, яка прагне постійного саморозвитку і максимальної реалізації особистісного потенціалу.

Аналіз існуючої практики виховної роботи вітчизняних ВНЗ показав, що вона не завжди здійснюється системно і недостатньо стимулює розвиток самовиховної активності студентів. Сучасними університетами накопичено певний позитивний досвід як традиційних (дискусійних, клубних, творчих) так і інноваційних (інтерактивних, рефлексивних, проектних) форм аудиторної та позааудиторної виховної роботи. Проте виховна робота в більшості з них обмежується застосуванням традиційних загальноуніверситетських заходів переважно розважального характеру та кураторських годин, які проводяться на досить формальному рівні. Питання самовиховання часто вивчаються суто теоретично, а отримані знання досить формальні і недостатньо висвітлюють зміст і напрями самовиховання особистості. Традиційні умови підготовки не в повній мірі сприяють формуванню стійких мотивів самовиховної діяльності. Найбільш вираженими мотивами студентів є навчальні, професійні та особисті, проте серед мотивів майже не простежується розвиток власної особистості як умова особистісного і професійного зростання.